

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези с имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези с тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и према тачки (ц) става XI.2 "мјере којима се осигурава имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Присјећајући се Резолуције Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503 (2003) и изјаве предједника Савјета безбједности (С/ПРСТ/2002/21), од 23. јула 2002. године којом се даје подршка стратегији Међународног суда за бившу Југославију ("МКСЈ") на основу које ће истраге бити завршене до краја 2004. године, све радње у првостепеном поступку до краја 2008. године, а комплетан рад Суда у 2010. години (С/2002/678), између осталог, уступањем предмета надлежним домаћим судовима, према потреби, уз јачање способности тих судова да обављају тај посао;

Констатујући да се претходно поменутом Стратегијом окончања рада МКСЈ-а ни на који начин не омета обавеза земаља да проводе истраге које се односе на оптужена лица којима се неће судити на МКСЈ-у и да предузимају одговарајуће радње у вези с подизањем оптужница и кривичним гоњењем;

Констатујући надаље да је у свом коминикеу донесеном након састанка у Сарајеву 26. септембра 2003. године, Управни одбор Савјета за имплементацију мира узео у обзир Резолуцију Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503, којом се, између осталог, позива међународна заједница да подржи рад високог представника у успостављању Вијећа за ратне злочине;

Имајући у виду да су у коминикеу донесеном након састанка Управног одбора Савјета за имплементацију мира одржаног 15. марта 2006. године у Бечу, политички директори изразили своју сталну подршку Државном суду који ће омогућити властима Босне и Херцеговине да се оптужени за ратне злочине и оптужени за организовани криминал ефикасно процесуирају у Босни и Херцеговини;

Присјећајући се да се у својој Декларацији донесеној након састанка одржаног у Сарајеву 18. и 19. јуна 2007. године, Управни одбор Савјета за имплементацију мира сложио да постоји потреба за јачањем капацитета бх. органа за провођење истрага против осумњичених за ратне злочине и њихово кривично гоњење;

Цијенећи напредак постигнут у процесуирању предмета ратних злочина;

Подсећајући се, у том погледу, Државне стратегије за рад на предметима ратних злочина коју је недавно усвојио Савјет министара;

Имајући у виду писмо од 19. децембра 2008. године, које је потписала предједница Суда Босне и Херцеговине, те писмо од 10. фебруара 2009. године, које је потписао главни тужилац МКСЈ-а, којима се изражава бојазан да је максимално трајање притвора до доношења другостепених пресуда недовољно да спријечи да лица осуђена за најгнусније злочине буду пуштена, што доводи до опасности од застрашивања свједока или бјекства;

Уз жаљење што, међутим, органи власти у Босни и Херцеговини нису благовремено посветили пажњу промјенама у законодавству неопходним како би се олакшало коначно гоњење и суђење у предмета уступљених из МКСЈ;

С обзиром на формулацију предложених измјена и допуна члана 138., става (3) Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине које је усвојио Савјет министара 12. фебруара 2009. године;

Свјестан хитности да се овакве одредбе измијене и допуне;

Узевши у обзир и размотривши све наведено,

Високи представник доноси слиједећу

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08 и 12/09)

Закон који слиједи као саставни дио ове Одлуке ступа на снагу као што је предвиђено у члану 3. тог закона, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука се објављује на службеној интернет страници Уреда високог представника и ступа на снагу одмах.

Ова Одлука се одмах објављује у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине".

Број 24/09
20. фебруара 2009. године
Сарајево

Високи представник
Мирослав Лајчак, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.
(Измјена члана 138.)

У Закону о кривичном поступку Босне и Херцеговине (Службени гласник Босне и Херцеговине, број 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08 и 12/09), у члану 138. (*Одређивање притвора након изрицања пресуде*), став (3) мијења се и гласи:

"(3) Послије изрицања првостепене пресуде, притвор може трајати најдуже још девет мјесеци. Изузетно, у сложеним предметима и из важних разлога Апелационо вијеће притвор може продужити за још најдуже шест мјесеци. Ако за то вријеме не буде изречена другостепена пресуда којом се првостепена пресуда преиначује или потврђује, притвор ће се укинути и оптужени пуштити на слободу. Ако у прописаним роковима буде изречена другостепена одлука којом се првостепена одлука укида, притвор може трајати најдуже још једну годину од изрицања другостепене одлуке."

Члан 2.
(Примјена овог Закона)

Овај Закон се примјењује у свим случајевима у којима правоснажна пресуда није донесена прије ступања на снагу овог закона.

Члан 3.
(Ступање на снагу овог Закона)

Овај Закон ступа на снагу по објављивању у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине".